e-codices

I am hercle ego illum excruciandum totum carnifici dabo
S ane genus hoc muliebroſum ē tunicis demiſſiceijs
S ed adire certum eſt hanc ad amatricem africam. heus tu tibi
D ico tu mulier. ecquid te pudet: quid ē negotij aūt eſt cū iſtoc dic mihi
Poe A duleſcens ſalue. Mil nolo nihil ad te attinet. quid tibi hanc
Mil D igito tactio eſt. Poe quia mihi lub&. Mil lubet. Pen ita dico
L ingula .i. in malam crucem Tu ne amator audeſ ēē a hallex uir
A ut contractare quod mareſ homineſ amant ḋ gluptamena ſarrapiſ
S ementium manſtructa balagoras amatum autem plenior
A liulpioꝫ quam romani remigeſ. Ago num tibi aduleſcens
M ale aut denteſ pruriunt ꝗ huic eſ moleſtus: an malam rem queritas
C ur non adhibuiſti dum iſtic Loquereris timpanum: nam te cynedum
E ſſe arbitror magiſ q̄ uirum Mil ſcin q̄ cynedus ſum
I ſte iſtic ſerui foras & ferte fuſtis. Ago heus tu ſi qd per iocum
D ixi nolito in ſeruum conuertere. Ant quid ē lubido ē obſecro
A n temonideſ loqui inclemenť nr̄o cognato & patri: nam hic
N oſter pater eſt hic nos cognouit mō & hunc ſui fratris filium
Mil I ta me iupiter bene amet bene factum gaudeo et uolupeſt mihi
S iquidem lenoni obtigit magnum malum. cūq; uirtute nobis fortuna
O btigit. Ant credibile ē caſtor dicit crede huic mi pater
Poe C redo. Ago et ego credo ſꝫ eccum lenonem Lycum bonum uirum.
E ccum uideo ſe recipit domum. Poe quiſ hic ē. utrum is
E ſt Leno Lycus. Ago in ſeruitute hic hūit duaſ filias tuas
E t mihi hic aurifur eſt. Poe bellum hominem quem noueriſ
Ago R apiamus intus. Poe minime. Ago qua propter. Poe quia
I niuriarum multo induci ſatius ē .i.

LICUS LENO: AGORASTOCLES HANO POENUS. ANTAMENIDES MILES.

D ecipitur nemo quidem mea ſententia qui ſuis amiciſ
N arrat recte res ſuas. nam omnib; amiciſ meiſ id demum cōuenit
V t me ſuſpendam ne addicar agoraſtocli. Ago Leno eamuſ intuſ
Ly O bſecro te agoraſtocleſ ſuſpendere ut me liceat. Poe Leno ī ius
T e uoco. Ly quid tibi mecum aūt. Poe quia haſce modo liberaſ
I ngenuaſq; eſſe filiaſ ambas meas q̄ ſunt ſubrupte cū nutrice puule
Ly I am pridem equidem iſtuc ſciui & mirať fui neminem uenire qui
Q ui iſtas aſſereret manum: meæ quidem profecto non ſť. Mil Leno
I niuſ eaſ. Ly de prandio tu diciſ: debeť dabo. Ago duplum

Licenza: CC-BY-NC – Cologny, Fondation Martin Bodmer, Cod. Bodmer 138, f. 202r – Plautus, Comedies (http://www.e-codices.ch/it/fmb/cb-0138/202r)